

א ר י ה ב נ

אריה ז"ל היה בעל מקצוע, סנדלר, וגם אינטלקטואל אוטו-דידקט. כמו הרבה מבני המעמד הפועלי-יהודי, נבצר ממנו להשיג השכלה מלאה - היה לו יחס של כבוד לכל העניינים האינטלקטואליים. הוא הידבה לקרא את ז'וליאס מז'ריס, שכתב בזכות סגנון חיים המשלב סיפוק מאומנות - היא מלאכת-כפיים ברמה גבוהה - עם פילוסופיה פשוטה של שלימות התוכן עם הצורה.

אריה ניהל את ספריית הקיבוץ בראשיתה - תפקיד שהיה יקר לו מאד, ואולם, היתה זאת גם משימה שלפעמים הוכילה אותו לאי-הבנות עם חברים.

לפי דעתו של אריה - אין רשות לספרן להכניס ספרים לספריה שהוא עצמו טרם קרא בהן קריאה כלשהי. באותם הימים התקשרה עם כפר הנשיא 'קרן פרנקל', שמטרתה להנציח בני משפחתם שנהרגו בשואה. קרן זו העניקה כספים לקניית ספרים בעלי ערך ליישובים. אריה הקדיש הרבה מזמנו לבחירת ספרים הנחוצים לבעלי ענפים, וגם לאנשי חינוך ותרבות, רק יחד עם חברים שאליהם הוא רכש אימון - בדק קטלוגים רבים וקבע רשימת הספרים המוזמנים.

עם בואם של הספרים הם נערמו בדירתו הקטנה, והשתלטו על כל פינה. היה מנוי וגמור איתו לקרא או לבדוק כל ספר, אבל מספר הספרים היה גדול למדי - וגם יכולתו הפיזית לא עלתה בקנה אחד עם רעבונו לקריאה. כתוצאה, הידבו חברים לדפוק על דלת הספרייה - בבקשה הולכת וגוברת לקרא מספרי הקרן, שלפי השמועה כבר הגיעו לקיבוץ.

אם אריה לא תמיד ענה לקריאתם, אזי מפני שהוא טרם קרא את הספר המסויים בעצמו. ואולם - פעם שהוא הכיר ספר, היה זה תמיד מעניין לשמע את תאוריו או את ביקדותו הספרותית. אריה האמין באמונה שלמה, שהקורא ספר טוב יהיה לאיש טוב יותר. אחרי צאתו לשיקום (שממנו לא שב) ביקרנו בדירתו. החדר היה עמוס עדיין בהמון ספרים בערימות צוברות אבק. כל אלו הוא הת-כוון עוד לקרא בעתיד - אך החולי קטע את קריאתו בטרם עת.

(כתב אדם בן-חנוך)